

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndob/24/2024
Identifikačné číslo spisu:	6124235114
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6124235114.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o., Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 50 496 166, zastúpenej advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 36 864 455, proti žalovanej obchodnej spoločnosti KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 984,87 eura s príslušenstvom, v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5Cn/5/2024, o nesúhlase Okresného súdu Liptovský Mikuláš s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica vedenom pod sp. zn. 40Up/380/2024, takto

rozhodol:

Na prejednanie veci j e p r í s l u š n ý Okresný súd Liptovský Mikuláš.

Odôvodnenie

1. Súdny spis bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený z dôvodu nesúhlasu Okresného súdu Liptovský Mikuláš s postúpením sporu z Okresného súdu Banská Bystrica postupom podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Okresný súd Liptovský Mikuláš svoj nesúhlas s postúpením sporu odôvodňuje tým, že nie je kauzálne príslušným na rozhodovanie v obchodnoprávných sporoch. Právny vzťah medzi stranami sporu má obchodnoprávny charakter, keďže vznikol medzi podnikateľmi a rovnako tak z tohto dôvodu aj vzťah medzi žalobcom a poisťencom, z ktorého vzťahu založeného zmluvou o postúpení pohľadávky si žalobkyňa uplatňuje v konaní svoj nárok.

2. K postúpeniu sporu na Okresný súd Liptovský Mikuláš došlo v rámci upomínacieho konania postupom podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 307/2016 Z. z.“). Najvyšší súd uvádza, že z písomnosti Okresného súdu Banská Bystrica o postúpení veci (č.l. 41) nevyplýva dôvod, pre ktorý došlo k postúpeniu práve na Okresný súd Liptovský Mikuláš a teda, aké okolnosti existujúce v čase začatia konania boli rozhodujúce pre určenie súdu príslušného na prejednanie veci podľa CSP a aké procesné normy upravujúce príslušnosť súdu použil.

3. Najvyšší súd, ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Banská Bystrica a Okresnému súdu Liptovský Mikuláš podľa § 43 ods. 2 CSP prejednal spor o príslušnosť a dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Liptovský Mikuláš s postúpením veci nie je dôvodný.

4. Podľa § 12 ods. 1 CSP, na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

6. Podľa § 19 písm. b) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

7. Podľa § 2 ods. 13 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 371/2004 Z. z.“), sídlom Okresného súdu Liptovský Mikuláš je mesto Liptovský Mikuláš; jeho obvod tvorí územný obvod okresov Liptovský Mikuláš a Ružomberok. Okresný súd Liptovský Mikuláš má pracovisko v meste Ružomberok.

8. Z predloženého spisu vyplýva, že žalobkyňa sa ako právny nástupca poškodenej, obchodnej spoločnosti TIŠER STAVBY, s.r.o., Liptovská Porúbka 486, IČO: 52 498 654, domáha voči žalovanej, ktorá je poisťovateľkou škodcu, nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, a to vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodenou po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovanej. Žalobkyňou uplatnený nárok má svoj zákonný podklad v § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“), ktorý oprávňuje poškodeného uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi. Vzťah poškodené a poisťovateľa sa spravuje zákonom č. 381/2001 Z. z. a subsidiárne zákonom č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Nejde tak o obchodnoprávny vzťah, a to bez ohľadu na to, či účastníkmi právneho vzťahu sú podnikatelia. Zároveň ani zmena osoby veriteľa nemá vplyv na povahu pohľadávky, a teda, z akého vzťahu vznikla. Preto spor medzi žalobkyňou a žalovanou nie je obchodnoprávnym, ako ani iným, na konanie v ktorom je založená kauzálna príslušnosť súdov.

9. Najvyšší súd svoje závery založil najmä na právnych názoroch vyjadrených v jeho predchádzajúcich rozhodnutiach pod sp. zn. 5Ndob/7/2024, 2Ndob/80/2023, 4Ndob/3/2024, 5Ndob/71/2023, ktoré vychádzajú z obdobného skutkového stavu, pričom zároveň na strane žalobcu vystupuje rovnaký subjekt. Ďalej sú to právne názory vyjadrené v rozhodnutiach pod sp. zn. 3Ndob/118/2023, 3Ndob/96/2023, 2Ndc/51/2023, 2Ndc/41/2023, 9Ndc/55/2023, 5Ndob/6/2024, 2Ndob/135/2023, 5Ndob/11/2024, ktoré sa taktiež týkajú povahy sporu, v ktorom sa uplatňuje nárok podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.

10. V tomto prípade však žalobkyňa v návrhu na pokračovanie v konaní podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. navrhla pokračovanie v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, ako súde príslušnom podľa § 19 písm. b) CSP (č.l. 35). Už z návrhu na vydanie platobného rozkazu vyplýva tvrdenie žalobkyne, že k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom bola právna predchodkyňa žalovanej, došlo pri Liptovskom Mikuláši (č.l. 9). Toto tvrdenie žalovaná nepoprela. Vychádzajúc z tejto okolnosti, najvyšší súd konštatuje, že v zmysle § 12 ods. 2 CSP v spojení s § 19 písm. b) CSP a § 2 ods. 13 zákona č. 371/2004 Z. z. je na prejednanie veci (vecne a miestne príslušný) Okresný súd Liptovský Mikuláš. Totiž, žalobkyňa má výslovne na výber, či spor iniciuje na všeobecnom súde žalovaného alebo na osobitne miestne príslušnom súde podľa § 19 CSP. Zároveň najvyšší súd vychádzal z toho, žalobkyňa dostatočne určito vymedzila územný obvod

Okresného súdu Liptovský Mikuláš a to, že vymedzením miesta dopravnej nehody pri Liptovskom Mikuláši ako skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

11. Najvyšší súd tak konštatuje, že nesúhlas Okresného súdu Liptovský Mikuláš s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica nie je dôvodný, preto rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.